ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 30 KATOWICE, DNIA 12 LISTOPADA 1946

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

523.
DEKRET

z dnia 26 sierpnia 1946 r.

o zniesieniu izb rolniczych.

(Przedruk z Dz.U.R.P. Nr 47, poz 265, z d. 10 październ. 1946)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Znosi się izby rolnicze.

Art. 2. Zadania izb rolniczych w dziedzinie:

a) przedstawicielstwa i obrony interesów rolnictwa,
b) samodzielnego przedsiębrania środków do wszechstronnego popierania rolnictwa,
c) współdziałania z władzami państwowymi i samorządowymi w sprawach rolnictwa,

przechodzą na stowarzyszenie „Związek Samopomocy Chłopskiej".

Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia władze lub instytucje, powołane do wykonywania innych czynności, powierzonych izbom rolniczym przez ustawy i rozporządzenia.

Art. 3. Majątek izb rolniczych, pozostały po umorzeniu ich zobowiązań, przekazuje się na cele rolnicze stowarzyszeniu „Związek Samopomocy Chłopskiej".

Przejście tytułu własności do nieruchomości izb rolniczych na stowarzyszenie „Związek Samopomocy Chłopskiej" będzie ujawnione w księgach hipotecznych (gruntowych) na wniosek tego stowarzyszenia. Przeniesienie tytułu własności majątku izb rolniczych na rzecz stowarzyszenia „Związek Samopomocy Chłopskiej" jest wolne od wszelkich opłat i podatków.

Art. 4. Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych wyznaczy komisarza do przeprowadzenia likwidacji izb rolniczych.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 2, poz. 16).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
w/z Prezes Rady Ministrów: Władysław Gomułka
w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Bieniek

524.
DEKRET
z dnia 5 września 1946 r.

o rejestracji i przymusowym zatrudnieniu fachowych sił technicznych z dziedziny budownictwa na rzecz odbudowy kraju.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 266, z dnia 10 października 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Obywatele polscy o technicznych kwalifikacjach fachowych z dziedziny budownictwa obowiązani są w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie dekretu niniejszego zarejestrować się w powiatowej władzy administracji ogólnej swego miejsca zamieszkania (w miastach będących powiatami miejskimi oraz w m. st. Warszawie i m. Łodzi — w Zarządzie Miejskim).

2. Dla osób, które w dniu wejścia w życie dekretu niniejszego przebywają za granicą, termin dwumiesięczny liczy się od dnia ich powrotu do kraju.

Art. 2. Za osoby o technicznych kwalifikacjach fachowych z dziedziny budownictwa w rozumieniu art. 1 uważa się:

1. inżynierów architektów,
2. inżynierów dróg i mostów,
3. inżynierów lądowych,
4. inżynierów wodnych,
5. inżynierów o innym wykształceniu zawodowym, którzy pracowali w budownictwie nie mniej niż trzy lata,
6. techników budowlanych i instalacyjnych,
7. majstrów budowlanych i instalacyjnych.

Art. 3. 1. Nie podlegają obowiązkowi rejestracji:

1) posłowie do Krajowej Rady Narodowej,
2) osoby pełniące czynną służbę wojskową.

2. Osoby, wymienione w ust. 1, obowiązane są jednak zarejestrować się w ciągu 2 miesięcy od dnia w którym zaprzestały pełnienia czynności, uzasadniających zwolnienie od obowiązku rejestracji.

Art. 4. Przy rejestracji należy podać:

1) imię, nazwisko, datę urodzenia oraz dokładny adres,
2) dane, które uzasadniają posiadanie technicznych kwalifikacji fachowych z dziedziny budownictwa.
3) zawód i stanowisko w zawodzie przed dniem 1 września 1939 r. i w dniu rejestracji.

Art. 5 Osoba zarejestrowana powinna o każdej zmianie miejsca zamieszkania zawiadomić w ciągu 2 tygodni władzę, która dokonała rejestracji.

Art. 6. 1. Powiatowa władza administracji ogólnej (w miastach będących powiatami miejskimi oraz w m. st. Warszawie i m. Łodzi — Zarząd Miejski) może do dnia 31 grudnia 1948 r. powołać do pracy w dziedzinie budownictwa na rzecz odbudowy kraju osoby zarejestrowane, stosownie do ich kwalifikacji, na okres czasu nie dłuższy niż dwa lata.

2. Nie podlegają powołaniu do pracy funkcjonariusze państwowi i samorządowi, pracownicy przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, osoby, które ukończyły lat 60 oraz matki, sprawujące opiekę nad dziećmi w wieku do ukończonych lat 13.

3. Zakres, sposób wykonania i czas trwania przymusowego zatrudnienia dla poszczególnych obszarów kraju oraz dla poszczególnych grup osób, wymienionych w art. 2, określa Minister Odbudowy w drodze zarządzeń.

Art. 7. Osoby powołane do pracy w trybie niniejszego dekretu mają prawo wyboru miejsca pracy w jednej z miejscowości wskazanych im przez władzę, wymienioną w art. 6 ust. 1.

Art. 8. Osoby, wymienione w art. 2, zwolnione są od obowiązków rejestracji i pracy, określonych w dekrecie z dnia 3 stycznia 1946 r. o rejestracji i o obowiązku pracy (Dz.U.R.P. Nr 3, poz. 24).

Art. 9. 1.Osoby, powołane do pracy w trybie niniejszego dekretu, otrzymują przez cały czas zatrudnienia wynagrodzenie według norm stosowanych w instytucji (zakładzie pracy) która te osoby zatrudnia, względem pracowników o tych samych kwalifikacjach zawodowych.

2. Osoby, wymienione w ust. 1, korzystają również z innych świadczeń, przysługujących pracownikom danej instytucji (zakładu pracy).

Art. 10. 1. Kto nie dokona obowiązku zarejestrowania się, określonego w art. 1 i 3 ust. 2, podlega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do 30.000. zł. albo jednej z tych kar.

2. Tej samej karze podlega, kto nie dokona przewidzianego w art. 5 obowiązku zawiadamiania o zmianie miejsca zamieszkania.

Art. 11. 1. Kto wbrew powołaniu do pracy nie stawi się do niej w wyznaczonym terminie podlega karze aresztu do roku i grzywny albo jednej z tych kar.

2. Ściganie przestępstwa, określonego w ust. 1, następuje na wniosek powiatowej władzy administracji ogólnej (w miastach będących powiatami miejskimi oraz w m. st. Warszawie i m. Łodzi — Zarządu Miejskiego).

Art. 12. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Odbudowy w porozumieniu z Ministrami Ziem Odzyskanych i Administracji Publicznej.

Art. 13. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Odbudowy: Stefan Pietrusiewicz
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

525.
ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW.
z dnia 25 lipca 1946 r.

o uznaniu stowarzyszenia „Liga Morska" za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 267. z dnia 10 października 1946 r.)

Na podstawie art. 46 i 47 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz.U.R.P. Nr 94, poz. 808) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Liga Morska i Kolonialna", wciągnięte na podstawie decyzji z dnia 21 października 1937 r. do rejestru stowarzyszeń Komisariatu Rządu m. st. Warszawy pod Nr 273, uznaje się za stowarzyszenie wyższej użyteczności i zmienia się jego nazwę na „Liga Morska".

§ 2. Równocześnie powyższemu stowarzyszeniu nadaje się statut, który będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministrem Żeglugi i Handlu Zagranicznego oraz Ministrem Spraw Zagranicznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów
i Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka
Minister Administracji Publicznej: Władysław Kiernik
Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Stefan Jędrychowski
w/z Minister Spraw Zagranicznych: Józef Olszewski

526.

ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW
z dnia 1 sierpnia 1946 r.

o uznaniu „Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci" za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

(Przedruk D. U. R. P. Nr 47, poz. 268 z dnia 10 października 1946 r.)

Na podstawie art. 46 i 47 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 808) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci" z siedzibą w Warszawie zostaje uznane za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

§ 2. Równocześnie powyższemu stowarzyszeniu nadaje się statut, który będzie ogłoszony w „Monitorze Polskim".

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Administracji Publicznej, a na obszarze Ziem Odzyskanych — Ministrowi Ziem Odzyskanych, w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, oraz Ministrem Zdrowia i Ministrem Oświaty.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów
i Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Minister Administracji Publicznej: Władysław Kiernik

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Adam Kuryłowicz

Minister Zdrowia: Franciszek Litwin

Minister Oświaty: Czesław Wycech

527.

ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW
z dnia 5 września 1946 r.

o okręgach szkolnych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 269, z dnia 10 października 1946 r.)

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 304) w brzmieniu zmienionym art. 53 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla celów administracyjnych w zakresie nauczania, wychowania i opieki nad dzieckiem dzieli się obszar państwa na następujące okręgi szkolne:

1) białostocki, obejmujący obszar województwa białostockiego, z siedzibą Kuratora Okręgu Szkolnego w Białymstoku;

2) gdański, obejmujący obszar województwa gdańskiego, z siedzibą Kuratora Okręgu Szkolnego w Sopocie;

3) kielecki, obejmujący obszar województwa kieleckiego, z siedzibą Kuratora Okręgu Szkolnego w Kielcach;

4) krakowski, obejmujący obszar województwa krakowskiego, z siedzibą Kuratora Okręgu Szkolnego w Krakowie;

5) lubelski, obejmujący obszar województwa lubelskiego, z siedzibą Kuratora Okręgu Szkolnego w Lublinie;

6) łódzki, obejmujący obszar województwa łódzkiego i m. Łodzi, z siedzibą Kuratora Okręgu Szkolnego w Łodzi;

7) olsztyński, obejmujący obszar województwa olsztyńskiego, z siedzibą Kuratora Okręgu Szkolnego w Olsztynie;

8) pomorski, obejmujący obszar województwa pomorskiego, z siedzibą Kuratora Okręgu Szkolnego w Toruniu;

9) poznański, obejmujący obszar województwa poznańskiego, z siedzibą Kuratora Okręgu Szkolnego w Poznaniu;

10) rzeszowski, obejmujący obszar województwa rzeszowskiego, z siedzibą Kuratora Okręgu Szkolnego w Rzeszowie;

11) śląski, obejmujący obszar województwa śląskiego, z siedzibą Kuratora Okręgu Szkolnego w Katowicach;

12) szczeciński, obejmujący obszar województwa szczecińskiego, z siedzibą Kuratora Okręgu Szkolnego w Szczecinie;

13) warszawski, obejmujący obszar województwa warszawskiego i m. st. Warszawy, z siedzibą Kuratora Okręgu Szkolnego w Warszawie;

14) wrocławski, obejmujący obszar województwa wrocławskiego, z siedzibą Kuratora Okręgu Szkolnego we Wrocławiu.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Oświaty.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, wydane w zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski

Minister Oświaty: Czesław Wycech

528.

ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW
z dnia 5 września 1946 r.

w sprawie zmiany nazwy „Towarzystwa Przyjaciół Młodzieży Akademickiej" na „Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych" oraz nadania temu Towarzystwu nowego statutu.

(Przedruk z Dz. U R. P. Nr. 47, poz. 270, z dnia 10 października 1946 r.)

Na podstawie art. 47 ust. 4 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 808) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nazwę stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Akademickiej" opartego na statucie, nadanym w drodze rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 313), zmienia się na „Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych".

§ 2. „Towarzystwu Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych" nadaje się nowy statut, który będzie ogłoszony w Monitorze Polskim, wzamian statutu dotychczasowego (Monitor Polski z 1934 r. Nr 91, poz.132).

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Administracji Publicznej w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Administracji Publicznej: Władysław Kiernik

529.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ
z dnia 9 września 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty w sprawie bezzwrotnych stypendiów dla studentów szkół wyższych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 272, z dnia 10 października 1946 r.)

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1933 r. o państwowych stypendiach oraz innych formach pomocy dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 207) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się bezzwrotne stypendia dla niezamożnych studentów szkół wyższych, obywateli polskich, oddanych sprawie Demokratycznej Polski, którzy zobowiążą się po ukończeniu studiów wstąpić

do służby w Wojsku Polskim lub w urzędach i instytucjach, podległych Ministerstwu Obrony Narodowej, albo w instytucjach publiczno-prawnych, nadzorowanych przez Ministerstwo Obrony Narodowej.

§ 2. Stypendia będą wypłacane z sum wnoszonych corocznie do budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej.

§ 3 Liczbę stypendiów oraz wysokość stypendium dla jednego studenta określa na każdy rok szkolny Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 4. Stypendia przyznaje Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Oświaty po wysłuchaniu opinii właściwej Rady oraz po zasięgnięciu opinii Komisji Stypendialnej. Stypendium może być przyznane, począwszy od pierwszego roku studiów, studentowi zdolnemu i pilnemu, który nie jest w stanie ponosić kosztów, związanych ze studiami.

§ 5. Stypendia będą przyznawane w zasadzie na okres, odpowiadający normalnemu okresowi studiów w danej dziedzinie w szkole wyższej. Minister Obrony Narodowej może w przypadkach wyjątkowych przedłużyć okres pobierania stypendiów.

§ 6. Stypendium przyznaje się na okres jednego roku szkolnego lub okres, pozostający do jego końca, przy czym za rok szkolny uważa się: czas od 1 października do 30 września następnego roku. Płatne jest ono w ratach miesięcznych. Z początkiem następnego roku szkolnego stypendysta może ubiegać się o przedłużenie prawa pobierania stypendiów na rok bieżący, aż do ukończenia normalnego biegu studiów.

§ 7. Student ubiegający się o stypendium winien złożyć Ministerstwu Obrony Narodowej za pośrednictwem Ministerstwa Oświaty podanie, załączając:

a) dokumenty, z których wynika posiadanie obywatelstwa polskiego,
b) metrykę urodzenia (odpis),
c) zaświadczenie, stwierdzające stosunek jego do wojska,
d) szczegółowy życiorys,
e) zaświadczenie o postępach w nauce bądź zaświadczenie o przyjęciu do zakładu naukowego,
f) zaświadczenie powiatowej bądź miejskiej rady narodowej oraz właściwych władz o nienagannym zachowaniu się petenta w czasie okupacji i obecnie,
g) zaświadczenie władz administracji ogólnej o stanie majątkowym studenta oraz jego rodziców lub opiekunów,
h) oświadczenie, że nie korzysta z innych form pomocy państwowej i społecznej oraz że nie trudni się pracą zarobkową, któraby mu przeszkadzała w studiach, albo iż z chwilą otrzymania stypendium zaprzestanie korzystać z innych form pomocy oraz oddawać się zajęciom zarobkowym, utrudniającym normalne odbywanie studiów,
i) w radzie niepełnoletności kandydata — oświadczenie rodziców lub opiekuna o przyjęciu materialnej odpowiedzialności za kandydata z tytułu udzielonego stypendium, w przypadku konieczności zwrotu stypendium.
w razie pełnoletności stypendysty — zobowiązanie ścisłego przestrzegania przepisów statutu (instrukcji stypendialnej) i w razie konieczności zwrotu stypendium.
j) świadectwo niekaralności.
k) oświadczenie o zobowiązaniu się do służby w Wojsku Polskim lub w urzędach i instytucjach, podległych Ministerstwu Obrony Narodowej, oraz w instytucjach publiczno-prawnych, nadzorowanych przez Ministerstwo Obrony Narodowej,
l) opinia szkoły w przypadku, gdy kandydat już do niej uczęszcza,
ł) ponadto pożądane jest przedłożenie opinii studenckiej organizacji politycznej, jednej z demokratycznych partii politycznych lub związku zawodowego.

§ 8. Przed przyznaniem stypendium kandydaci będą poddani badaniom przez wojskową komisję lekarską która orzeknie o stanie zrowia i o zdolności petenta do służby wojskowej.

Badania lekarskie powtarzane będą corocznie przed rozpoczęciem roku szkolnego, przy czym stypendium przyznane być może tylko tym kandydatom, którzy poza dostatecznymi postępami w nauce wykażą się dodatnim wynikiem badania lekarskiego.

§ 9. Terminy i sposób składania podań będą przez Ministerstwo Obrony Narodowej co roku podawane do wiadomości studentów za pośrednictwem władz szkolnych.

§ 10. Stypendium może być przyznawane studentom nowowstępującym do zakładu naukowego, jeżeli nie przekroczyli 25-go roku życia, a uczęszczającym do danego zakładu naukowego, jeżeli nie przekroczyli 30 roku życia.

§ 11 O przyznaniu i przedłużeniu prawa pobierania stypendium Ministerstwo Obrony Narodowej zawiadomi studenta za pośrednictwem władz szkolnych.

§ 12. Stypendysta obowiązany jest pilnie oddawać się nauce, czynić co najmniej dostateczne postępy oraz sprawować się nienagannie.

W okresie pobierania stypendium stypendysta nie może pobierać innego stypendium, nie może bez zgody władz swej szkoły korzystać z innych środków pomocy państwowej dla uczącej się młodzieży, ani podejmować się jakiejkolwiek pracy zarobkowej, któraby mu przeszkadzała w studiach.

W tym okresie (ust. 2) stypendysta powinien odbyć corocznie praktykę wakacyjną przez okres 4 tygodni w formacjach wojskowych. Od obowiązku odbycia praktyki może w poszczególnych przypadkach zwolnić stypendystę Szef Departamentu Personalnego Ministerstwa Obrony Narodowej. Od odbycia praktyki wakacyjnej wolni są stypendyści, którzy zgłosili się do egzaminu dyplomowego, o ile przedstawią odpowiednie zaświadczenie władz szkolnych. Za czas praktyki stypendyści otrzymują oprócz stypendium dodatkowe wynagrodzenie, którego wysokość określona zostanie osobnym zarządzeniem.

§ 13. W terminie trzymiesięcznym od daty ukończenia studiów stypendysta obowiązany jest zawiadomić Departament Personalny Ministerstwa Obrony Narodowej o gotowości objęcia służby. Za każdy rok studiów akademickich bądź szkolnych, w czasie których stypendysta pobierał stypendium, należy odsłużyć w wojsku jeden rok. Odbytej praktyki wakacyjnej do tego okresu się nie wlicza.

Przyznanie stypendium nie ma żadnego wpływu na obowiązki wynikające z ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

§ 14. W wyjątkowych przypadkach Minister Obrony Narodowej może zwolnić stypendystę częściowo lub całkowicie od obowiązku odbycia służby, o której mowa w § 13 ust.1.

§ 15. W razie niezastosowania się stypendysty do przepisów §§ 12 i 13, w razie nieobjęcia po ukończeniu studiów wskazanego mu stanowiska, jako też w przypadku wydalenia z wojska przed ukończeniem służby, stypendysta obowiązany jest najpóźniej w ciągu 6 miesięcy zwrócić wszelkie kwoty, pobrane tytułem stypendium, o ile nie zostały umorzone przez odbytą służbę wojskową, z odsetkami prawnymi.

Do umorzenia zalicza się okres służby w wymiarze co najmniej półrocznym.

Półroczny termin zwrotu stypendium zaczyna biec:
a) od daty utraty prawa pobierania stypendium,
b) z końcem terminu, przewidzianego w § 13,
c) z chwilą wydalenia z wojska,
d) od daty niedotrzymania terminu, przewidzianego w § 13.

§ 16. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie Ministerstwo Obrony Narodowej może zwolnić stypendystę od obowiązku zwrotu stypendium w całości lub w części albo wyrazić zgodę na rozłożenie spłaty długu stypendialnego na dłuższy okres niż przewidziany w § 15.

§ 17 Osobna instrukcja, wydana przez Ministerstwo Obrony Narodowej, określi tryb postępowania w sprawach, dotyczących przyznawania i wypłaty stypendium, ewidencji stypendystów, kontroli wypłacanych stypendiów oraz utworzenia i zakresu działalności Komisji Stypendialnej.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Obrony Narodowej:
Marian Spychalski.
w/z Minister Oświaty: Władysław Bieńkowski

530.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 15 sierpnia 1946 r.

o wojewódzkich komisjach turystycznych.

(Przedruk z Dz. U. Min. Komunikacji Nr. 9 poz. 141. z dnia 1 września 1946 r.)

Zatwierdzam regulamin wojewódzkich komisji turystycznych stanowiący załącznik niniejszego zarządzenia.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia.

Minister Komunikacji: Jan Rabanowski.

Nr. I. 5 — 1/4/46.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 15 sierpnia 1946 r. Nr. I — 5 — 1/4/46.

REGULAMIN
wojewódzkich komisji turystycznych.

1) Wojewódzką komisję turystyczną powołuje i zwołuje Wojewoda.

2) Wojewódzka Komisja turystyczna stanowi organ doradczy i opiniodawczy wojewody w sprawach turystycznych dla zapewnienia koordynacji pracy wszystkich czynników rządowych, samorządowych, społecznych i gospodarczych na terenie województwa w dziedzinie rozwoju turystyki, inwestycji turystycznych w terenie, organizowania ruchu turystycznego i propagandy turystycznej.

3) Przewodniczącym komisji z urzędu jest wojewoda, zastępcą przewodniczącego wicewojewoda, a sekretarzem komisji z urzędu wojewódzki referent turystyczny.

4) W skład komisji wchodzą przedstawiciele wszystkich wydziałów urzędu wojewódzkiego, mających jakikolwiek związek z zagadnieniem rozwoju turystyki, referenci turystyczni tych dyrekcji okręgowych kolei państwowych, których obszary choćby częściowo pokrywają się z obszarem województwa, przedstawiciele urzędów niezespolonych II-giej instancji, mających swe siedziby w siedzibie urzędu wojewódzk., bądź których obszary kompetencyjne choćby częściowo pokrywają się z obszarem okręgu wojewódzkiego i które mają jakikolwiek związek z zagadnieniem rozwoju turystyki, miejscy i powiatowi referenci kultury i sztuki, przedstawiciele uzdrowisk, gmin miejskich o znaczeniu turystycznym, powiatów o znaczeniu turystycznym, bądź celowego związku samorządowego, obejmującego teren o znaczeniu turystycznym, przedstawiciele lokalnych i regionalnych związków popierania turystyki, stowarzyszeń krajoznawczo-turystycznych, stowarzyszeń sportowych o charakterze turystycznym, muzeów i innych instytucyj kulturalnych o znaczeniu turystycznym, stowarzyszeń miłośników miast i miejscowości, stowarzyszeń ochrony zabytków, swojszczyzny, krajobrazu i przyrody, stowarzyszeń ludoznawczych i innych stowarzyszeń kulturalno-oświatowych, o ile ich działalność styka się z zagadnieniem rozwoju turystyki, przedstawiciele związków zawodowych, organizacji wczasów pracowniczych itp., o ile prowadzą działalność turystyczną, poza tym wybitni działacze turystyczni, bądź rzeczoznawcy w sprawach turystycznych, zaproszeni imiennie przez wojewodę, na wniosek sekretarza wojewódzkiej komisji turystycznej, do uczestnictwa w pracach komisji.

5) Zwyczajne posiedzenia komisji wojewoda zwołuje co pół roku. Poza tym, wyjątkowo, w miarę istotnej potrzeby, odbywać się mogą nadzwyczajne posiedzenia komisji, bądź z inicjatywy wojewody, bądź na żądanie Międzyministerialnej komisji turystycznej przy Ministerstwie Komunikacji.

6) Na posiedzenia wojewódzkiej komisji turystycznej zaprasza się przedstawicieli tych spośród wskazanych w ust. 4 urzędów, organizacji, instytucji itp., które w zagadnieniach będących przedmiotem obrad są bezpośrednio zainteresowane.

7). Porządek obrad posiedzenia komisji ustala wojewoda, w porozumieniu z urzędami, instytucjami i organizacjami, które powinny być reprezentowane w komisji.

8) Członkowie komisji nie pobierają żadnego wynagrodzenia z tytułu udziału w pracach komisji.

531.

UCHWAŁA
PREZYDIUM KRAJOWEJ RADY NARODOWEJ

z dnia 13 września 1946 r.

w sprawie diet członków terenowych rad narodowych.

Celem uniknięcia rozbieżności w sprawie przyznawania przez rady narodowe diet członkom rad narodowych, Prezydium K. R. N. ustala następujące wytyczne.

§ 1.

1. Członkom terenowych rad narodowych i członkom komisji rad narodowych za udział w posiedzeniach rad narodowych lub komisji mogą być przyznawane diety. Diety płatne są z funduszów właściwego związku samorządowego.

2. Wysokość diet nie może przekraczać zarobku dziennego za pracę najemną według powszechnie przyjętych stawek zarobkowych ewentualnie dla wojewódzkich rad narodowych diet, przewidzianych dla pracowników państwowych VI grupy uposażeniowej, dla członków powiatowych rad narodowych diet przewidzianych dla pracowników państwowych VIII grupy uposażeniowej, dla członków gminnych rad narodowych diet przewidzianych dla pracowników państwowych X grupy uposażeniowej.

3. Oprócz diet, członkowie rad narodowych mają prawo zwrotu kosztów przejazdu.

4. Członkowie gminnych rad narodowych, będących płatnikami podatków, które stosownie do art. 3 ustawy z dnia 26 marca 1946 r. (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 204) stanowią podstawę do wymiaru świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (robocizny piesze i zaprzęgowe) mogą być zwolnieni od tych świadczeń, w razie wprowadzenia ich na terenie gminy za dni, w których brali udział w obradach rady narodowej. Zwolnienie nie może przekraczać normy wyższej niż jedna dniówka piesza za każde posiedzenie.

§ 2.

1. Stale urzędującym przewodniczącym wojewódzkich rad narodowych (tj. przewodniczącym, poświęcającym swój czas wyłącznie sprawom rady narodowej), oraz przewodniczącym rad narodowych w Warszawie i Łodzi, niepobierającym innego uposażenia z funduszów publicznych (z wyjątkiem diet poselskich i wynagrodzeń za pracę o charakterze niewątpliwie ubocznym), mogą być przyznane zryczałtowane diety. Zryczałtowane diety nie mogą przekraczać uposażenia zasadniczego wojewody z dodatkiem funkcyjnym i lokalnym. Ponadto przewodniczącym tym może być przyznany stały dodatek reprezentacyjny w wysokości 110% wyżej wskazanych zryczałtowanych diet.

2. Stale urzędującym przewodniczącym powiatowych rad narodowych oraz przewodniczącym rad narodowych w miastach wydzielonych, poświęcającym swój czas wyłącznie sprawom powiatowej lub miejskiej radzie narodowej, o ile nie otrzymują oni wynagrodzenia z funduszów publicznych (z wyjątkiem diet poselskich i wynagrodzeń za prace o charakterze niewątpliwie ubocznym) mogą być przyznane diety zryczałtowane. Diety te nie mogą przewyższać zasadniczego

uposażenia starosty lub prezydenta miasta wraz z dodatkiem funkcyjnym i lokalnym. Ponadto może być tym przewodniczącym przyznany dodatek reprezentacyjny w wysokości 110% pobieranych zryczałtowanych diet.

3) Przewodniczący i zastępcy przewodniczących wojewódzkich i powiatowych rad narodowych oraz miast Warszawy i Łodzi, jak również miast wydzielonych, nieurzędujący stale (niepoświęcający swego czasu wyłącznie sprawom rady narodowej) lub pobierający inne uposażenie z funduszów publicznych (z wyjątkiem diet poselskich) nie mogą pobierać diet zryczałtowanych. przysługuje im natomiast prawo do pobierania diet na zasadach ogólnych za faktyczny udział w pracach rady narodowej. Przewodniczącym tym może być również przyznany stały dodatek reprezentacyjny w wysokości 100% zryczałtowanych diet, które pobieraliby, jako stale urzędujący przewodniczący tych rad.

4) Przewodniczący i zastępcy przewodniczących rad narodowych otrzymujący diety zryczałtowane nie mogą pobierać specjalnych diet za udział w zebraniach i innych pracach rady, chyba że pełnią swe czynności poza miejscem swego stałego urzędowania.

§ 3

Członkowie prezydiów rad narodowych otrzymywać mogą jedynie diety za faktyczny udział w posiedzeniach i pracach organów rady narodowej. Wysokość tych diet dla członków prezydiów rad wojewódzkich nie może przekraczać wysokości diet ustalonych dla pracowników państwowych w VI stopniu służbowym, dla członków powiatowych rad narodowych w wysokości diet ustalonych dla pracowników państwowych w VIII stopniu służbowym, a dla członków prezydiów gminnych rad narodowych w wysokości diet ustalonych dla pracowników państwowych w X stopniu służbowym. Diety te mogą być jednak podwyższone dla stale urzędujących członków prezydiów wojewódzkich rad narodowych o 100% i dla członków prezydiów powiatowych rad narodowych o 50%.

§ 4.

1) Wysokość diet, procentowe podwyższanie diet, zryczałtowanie diet i sposób wypłacania diet ustalają w drodze uchwały właściwe rady narodowe. Uchwały rad narodowych w sprawie diet podlegają zatwierdzeniu, w trybie przewidzianym dla zatwierdzania uchwał budżetowych.

BIURO PREZYDIALNE
KRAJOWEJ RADY NARODOWEJ
L. dz. 12099/1520/1877/Org/46

Warszawa, dnia 5 października 1946 r.

Do
Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Katowicach.

Przesyłając w załączeniu uchwałę Prezydium KRN w sprawie diet dla członków rad narodowych, Biuro Prezydialne K. R. N. wyjaśnia, że uchwała ta spowodowaną była tak rozbieżnością w ustalaniu norm wynagrodzenia w preliminarzach budżetowych związków samorządowych, jak również i nadmierną rozbudową działu wydatków administracyjnych. Wydatki te bowiem w niektórych samorządach wyższego rzędu pochłaniają kilkadziesiąt procent dochodów własnych. Utrwalenie się takiego procentowego ustosunkowania budżetów samorządowych prowadziłoby nieuchronnie bądź do sparaliżowania działalności samorządu na przekazanych mu polach działania, bądź też doprowadziłoby do ruiny finanse samorządowe.

Prezydia W. R. N. zatwierdzając budżety powiatów i miast wydzielonych winny też szczególnie krytycznie odnieść się do działów budżetów zawierających wydatki administracyjne jak również dołożyć starań, aby odpowiednie pozycje zostały procentowo obniżone w budżetach wojewódzkich związków samorządowych.

Biuro Prezydialne K. R. N. podaje poniżej zasady dotyczące niektórych pozycji tego działu wydatków, które to zasady winny być przez rady narodowe bezwzględnie przestrzegane przy uchwalaniu budżetów.

1) Wszyscy członkowie rad narodowych poza formą uposażeń przewidzianych w uchwale, Prezydium K. R. N. nie mogą pobierać z funduszów samorządowych żadnych wypłat, będących w rzeczywistości ukrytą formą podwyżki uposażenia jak np. premie, zryczałtowane godziny nadliczbowe, ryczałty wyjazdowe itp. Dodatki aprowizacyjne przewodniczących i innych, stale urzędujących członków prezyd. wypłacane bezpośrednio lub w formie dopłaty za stołówkę, z funduszów samorządowych nie mogą przekraczać sumy 300 zł na osobę miesięcznie na ziemiach centralnych i 500 zł na osobę na ziemiach odzyskanych. Analogicznie traktować należy dodatki aprowizacyjne innych stałych pracowników rad narodowych.

2) Diety wyjazdowe tak członków rad narodowych jak i członków prezydiów nie mogą przekraczać wysokości diet wyjazdowych ustalonych prawem dla pracowników państwowych.

3) Wyrażenie zgody przez władze nadzorcze na odstępstwa od zasad uposażenia nie może mieć znaczenia, jeśli nie zostało wyrażonym na piśmie.

4) Sprawa uposażenia przewodniczącego wydziału wojewódzkiego i jego zastępcy będzie uregulowana w najbliższym czasie specjalnym postanowieniem.

5) Pracownikom Urzędu Wojewódzkiego i starostw prawnie zobowiązanym do prac na rzecz związków samorządowych (art. 14 listopadowego dekretu samorządowego) może być przyznanym stały dodatek w wysokości nie przewyższającej zasadniczych poborów, pobieranych ze Skarbu Państwa (bez dodatków) tylko w tym wypadku, o ile wydział powiatowy lub wojewódzki nie posiada własnego biura.

6) Zasadą organizacji pracy Prezydiów WRN winna być raczej niestała praca członków prezydium R. N. (za wyjątkiem jednak przewodniczącego i ewentualnie jego zastępcy).

7) Zgodnie z zasadą ustaloną przez Ustawę z dnia 30. XII. 1924 (Dz. U. R. P. Nr 117, poz. 1073) uposażenie pracowników samorządowych nie powinno przekraczać uposażenia pracowników państwowych odpowiednich grup uposażeniowych przykładowo zatem będący w odpowiednich grupach uposażeniowych pracownicy urzędów wojewódzkich, wydziałów wojewódzkich i biur rad wojewódzkich, winni pobierać równej wysokości uposażenie gotówkowe.

8) Biuro Prezydialne zwraca również uwagę na konieczność przestrzegania zasad wydatkowania funduszów podanych do wiadomości Prezydium pismami Biura Prezydialnego K. R. N. nr. 641/46 3778/583/Org/46.

9) Biuro Prezydialne K. R. N. podając do wiadomości powyższe zasady zaleca dostosowanie wydatków osobowych do tych zasad od dnia 30. X. 1946 z tym, że tryb tych wydatków ustalonym być winien specjalną uchwałą rady narodowej w ciągu miesiąca października br.

Wicedyrektor Biura Prezydialnego
Krajowej Rady Narodowej
(—) Mgr. Kazimierz Biskupski.

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w Katowicach

Nr 16—104—46 Katowice, dnia 14 października 1946 r.

OKÓLNIK Nr 91

w sprawie diet członków terenowych rad narodowych.

Prezydium Powiatowych Rad Narodowych
i Miejskich Rad Narodowych miast Wydzielonych.

Przesyłając w załączeniu uchwałę Prezydium Krajowej Rady Narodowej w sprawie diet dla członków rad narodowych wraz z pismem Biura Krajowej Rady Narodowej z dnia 5 października 1946 r. L. dz. 12099/1520/1877 Org/46 w tym samym przedmiocie.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej nakłada na rady terenowe obowiązek zaznajomienia się dokładnego z wytycznymi powyższej uchwały i skrupulatnego ich przestrzegania.

Równocześnie Prezydium WRN wzywa do podjęcia na najbliższym posiedzeniu plenarnym rady (w każdym razie najpóźniej do końca października 1946 r.) uchwały, o której mowa w § 4 powołanego na wstępie zarządzenia Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

Prezydium WRN uchyla część I pkt. a i b okólnika nr 45 z 17. 4. 46 nr 1656/46 dot. zasad urzędowania terenowych rad narodowych.

Powiatowe rady narodowe prześlą odpis niniejszego okólnika gminnym radom narodowym swego terenu.

— Za Prezydium:
Tkocz Karol, Poseł do KRN, Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej.

532.
ZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI
do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach.

z dnia 26 października 1946 r.

Na zasadzie § 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. Ust. Rz. P. Nr 17, poz. 114) zarządzam ogłoszenie 2-go wykazu przedsiębiorstw przechodzących na zasadzie art. 3 ustęp 1 lit. B. ustawy z dnia 3. stycznia 1946 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr 3, poz. 17) na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstw wymienionych w wykazie nie mają znaczenia jeżeli z całości ogłoszenia wynika o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie lub związki spółdzielni, mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji w Katowicach do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw swoje prawa do przedsiębiorstw, mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych, oraz wszelkich innych instytucji, które w związku z wojną, rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania, mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe lub urzędy wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Uprawnienia przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym również dzieciom nieślubnym), rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom, sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Katowice, 26. października 1946 r.

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji:
(—) Dr. Feliks Jarosz.

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji z dnia 26 października 1946 r.

WYKAZ NR 2

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
1	„Elektroporcelana“ Spółka z o. o. Katowice	fabrykacja i sprzedaż wszelkiego rodzaju artykułów porcelanowych (przede wszystkim porcelana dla celów elektrotechnicznych)	Spółka Akcyjna Przemysłu Elektrycznego „Czechowice“, Czechowice k/Bielska
2	„Volta“ Wytwórnia Baterii Elektrycznych i Suchych Elementów, Tarn. Góry, ul. Czerwonej Armii 11	Produkcja baterii elektr. i suchych elementów	Freitz Hirschmann, Ernst Nossen, Hugo Auerbach
3	Centrala Światła Sp. z o. o. Katowice, ul. Dąbrówki 2	produkcja i sprzedaż artykułów radiotechnicznych i elektrotechnicznych	1. inż. Kurt Siwinna, 2. Elisabeth Krause, 3. Berta Sunke, 4. Kurt Siwinna, 5. Margot Hul
4	„Helios“ Górnośląska Fabryka Żarówek, Sp. z o. o., Katowice, ul. Krakowska 11	produkcja żarówek do oświetlania elektrycznego	Moryc Weissberg, Hermina Frischer, Mieczysław Dobija, Maria Weinheber
5	Sp. Akc. Fabryk Chemicznych „Radocha“ w Sosnowcu	chloran potasu, chloran sodu, kwas cytrynowy, kwas winowy, kwas fosforowy, fosforany sodowe, fosforan amonowy, nadchloran potasowy, i metafosforan sodowy	Akcjonariusze polscy, szwedzcy, belgijscy
6	„Oswag“ S. A. Wyry k/Mikołowa pow. Pszczyna	fabryka tlenu, Warsztaty Mechaniczne	Schweizerischer Bankverein Zürich, Schweizerische Treuhandgesellschaft Basel Elektrowerke A. G. Basel
7	Parowa Fabryka Mydła, Katowice, ul. ks. Pośpiecha 9	mydło, proszki do prania	Adolf Czwiklitzer
8	Zakłady Bieli Cynkowej i Przetworów Chemicznych	produkcja bieli cynkowej	Maria Szpigelman, Zygmunt Inwald, Dr. Osiacz Rechtszaft, Helena Rechtszaftowa, Emil Lipschütz, Felicja Lipschützowa, Izaak Szpigelman

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
9	Fabryka Mebli M. Robak, Mysłowice, ul. Korfantego 14	meble i stolarka budowlana	Karol Robak
10	Fabryka Mebli i Tartak Parowy, Jan Skrivanek, Cieszyn Polski, ul. Zamkowa 16	meble	Emil Skrivanek
11	P. Niemca Synowie, Fabryka Mebli, Drzwi, Okien i Tartak Par. właśc. Karol i Jan Niemiec, Cieszyn, ul. Michejdy 22	meble	Karol Niemiec i Jan Niemiec
12	Fabryka Kołków Drewnianych „Rekord", Myszków, ul. Kościuszki 42	fabryka kołków drewnianych	Leon Strochlic
13	Fabryka Sygnałów i Urządzeń Kolejowych Spółka z o. o. Gotartowice, pow. Rybnik, ul. Kolejowa 1, 3	wytwórnia sygnałów i urządzeń zabezpieczających ruch pociągów na P. K. P.	Anna Bajowa
14	Śląska Fabryka Wyrobów Metalowych „Mewa", Leopold Serog, Bielsko, Min. Pierackiego 35	wszelkiego rodzaju zamknięcia do flaszek i słoi, oraz tuby metalowe	Leopold Serog
15	Spółka Firmowa, Fabryka Galanterii Metalowej „Galmet", Goldberg i Kuczyński, Sosnowiec, ul. Przejazd Nr 3	galanteria metalowa i zakłady galwanizacyjne	Chawa Lajberg, Idyty Golberg, Eljasz Lajberg
16	„Primissima" Fabryka Mebli Stalowych, Józef Grochut, Chorzów, ul. Katowicka 49	fabryka mebli stalowych i wykonywanie konstrukcji	Józef Grochut
17	Śląskie Zakłady Przemysłowe" Spółka z o. o., Tarnowskie Góry	wytwarzanie i sprzedawanie konstrukcji żelaznych	Alfons Jagielski, Marian Ociepko, Kazimierz Wierzbicki, Palik Franciszek
18	„Jerzy Pająk" w Dąbrowie Górniczej, ul. Piłsudskiego Nr 17/19, Wyrób śrubek i okuć metalowych	wyrób śrubek i okuć metalowych	Jerzy Pająk
19	„Ben" Sp. z o. odp. Fabryka nowoczesnych pędni, Bielsko, ul. Rzeźnicza 41	fabryka nowoczesnych pędni i odlewnia żelaza	Hans Hamilton Benn, Arthur Newman Dare, Rockholm Lynton, N. Deven, Benjamin Harold Perkins
20	E. Balcer, Odlewnia Żelaza i Metali, Mikołów, ul. Wyzwolenia 10	odlewy żelazne i metalowe	Eugeniusz Balcer
21	Stalownia Woźniak Sp. Akc., Sosnowiec, Aleja M. Mireckiego 22	odlewnia stali, warsztaty mechaniczne i modelarnia	Franciszek Woźniak, Henryk Musiałowicz
22	„Ferrum" Fabryka Łączników i Wyrobów lano-kutych w Zawierciu, ul. Górnośląska 50	odlewnia żeliwa i fabryka łączników do rur gazowych i wodociągowych	inż. Maurycy Birnfeld
23	Zakłady Przemysłowe Henryk Czechowski, Sosnowiec, ul. Leszno 5	odlewnia stali i żeliwa	Jadwiga Wolf, Jerzy Czechowski
24	Zakłady Przemysłowe „Dźwignia" Spółka Akcyjna, Sosnowiec, ul. Swobodna 3	odlewnia żeliwa, warsztaty mechaniczne	Edward Kraupe, Wincenty Kraupe, Wacław Kraupe
25	„Huta Pawła" Odlewnia Żelaza i Fabryka Maszyn, Sp. z o. o., w Żorach, ul. Rybnicka 8	odlewnia żelaza i maszyn	Kurland i Stattler
26	Sosnowiecka Fabryka Armatur i Odlewnia Brązów Fosforów, St. Kraupe, Sosnowiec, ul. Mireckiego 5/9	fabryka armatur i odlew	St. Kraupe
27	Polska Fabryka Hufnali i Wyrobów Żelaznych „Nustad" w Zawierciu, Sp. z o. o., Borowe Pole, gm. Włodowice, poczta Zawiercie	produkcja hufnali i haceli	Aktienbolaget O. Mustad Son. Götenburg, Götebotgs Bult Nagelfabrik, Göteborg

L. p	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
28	Starobielska Fabryka Kos, Sp. z o. o., Stare Bielsko, Nr 237, poczta Bielsko, stacja Kolejowa Wapiennica, Biała Krakowska, ul. 11 Listopada Nr. 35	fabryka kos i innych wyrobów stalowych	Alfred Dubowski, Dr. Józef Handel
29	Bubela i Ska, Fabryka wyrobów nożowniczych i stalowych, Cieszyn, ul. Frysztacka 39/41	fabryka wyrobów nożowniczych i stalowych	Wiktor Bubela, Różena Kybastowa, Maria Bousowa, Józef Jandal, Ladisław Bubela, Józef Obraczay.
30	Wytwórnia Wyrobów Żelaznych, S. Unierzyski, Wojkowice Komorne, ul. Fabryczna i pow. Będzin	wyroby żelazne	Stefan Unierzyski
31	Fitznerowska Fabryka Śrub i Nitów, Sp. z o. o., Siemianowice Śl., ul. Fabryczna 14. Wspólnota Interesów w Katowicach	fabryka śrub i nitów	Wspólnota Interesów w Katowicach
32	Zakłady Przemysłu Metalowego „Silesia“, Będzin, ul. Kościuszki 62	fabryka śrub i nakrętek	Gajerman Henryk, Gajerman Ignacy, Gajerman Jakub, Zając Jakub
33	Fabryka Wyrobów Metalowych i Haceli „Ułan“, Sp. z o. o., Zawiercie, ul. Chmielna 8	zgrzebła, hacele, kubła	Stefan Januszewski, Halina Mierzwa
34	Dąbrowski Przemysł Druciany „Bracia Klein i Ska“, Dąbrowa Górnicza, ul. Chopina 72	fabryka drutów, gwoździ, łańcuchów, śrub, nitów	Abram Jakób Klein, Wolf Klein, Gienja Kleinówna, Frymeta Seelenfreund
35	Zakłady Metalowe Emaljernicze „Sfinks“, Dr. M. Bodzechowski, Spółka Komandytowa, w Poraju, pow. Zawierciański, ul. Piłsudskiego 2/4	produkcja kuchennych naczyń emaljowanych	Dr. Maksymilian Berlin, M. Bodżechowski, J. Bodżechowski, H. S, Bodżechowska, Ł. Bodżechowska, Dr. J. Berlin, Izaak Kon
36	Zakłady Metalowe Paruszowice, Sp. z o. o., Rybnik, 2, ul. Mikołowska 96	produkcja naczyń aluminiowych, zastaw stołowych z blach platerowanych, oraz piecy kąpielowych z opałem węglowym i gazowym	Biernacki Władysław, Kania Karol, Alembik I.
37	Zakłady Mechaniczne i Budowa Konstrukcji Stalowych „Zamkost“ inż. Ign. Bereszko i Ska, Będzin, ul. Kościuszki 102	zakłady mechaniczne i budowa konstrukcji stalowych	Tomasz Józef Bereszko, Anna Szukalska
38	Śląska Wytwórnia części do kotłów parowych, Sp. z o. o., Katowice, Wita Stwosza 1	odlew. żel. bud. ruszt. fabr. części do maszyn i kotłów	inż. Paweł Ruda
39	J. Wyk, Senior, Spółka Komandytowa, Optyczno-Mechaniczne Zakłady, Katowice, ul. Kopernika 4	produkcja szkieł okularowych i optycznych, oprawek okularowych, budowa przyrządów optyczno precyzyjnych oraz sprzedaż wyrobów	Jan Wyk, Senior, Jan Wyk, Junior
40	Fabryka Wyrobów Szamotowych „Herkules“, Sp. z o. o. w Łazach	produkcja materiałów ogniotrwałych i budowlanych	Bolesław Zmigród, Bracia Siegreich
41	Łazowskie Zakłady Ceramiczne S. A. Łazy	produkcja materiałów ogniotrwałych	Ingster
42	„Mochala“, Górnośląska Garbarnia i Fabryka Pasów Transmisyjnych Sp. Akc. Mochala, pow. Lubliniec	garbarnia	Mieczysław Bogajski, Kazimierz Bacia, Jan Darowski, Erazm Dębowski, Eugenia Heyne, Tadeusz Heyne
43	Garbarnia Rudolf Straus w Rybniku	garbarnia	Rudolf Straus
44	„Birawka“ Fabryka Skór, Spółka z o. o. Jaśkowice Śl.	garbarnia	Andrzej Zurek, Mrozkowa Anna, Kuczerowa Marta
45	„E. Spitzer i F. Sinaiberger, Zakłady Garbarskie w Skoczowie, ul. Przykopa	garbarnia	Fryderyk Sinaiberger, Frederick Serger, Emanuel Spitzer, Church Mont, Oskar Spitzer

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
46	Zakłady Przemysłu Futrzanego, Pipersberg i Ska, Sp. z o. o., Aleksandrowice	fabrykacja, wyprawianie i farbowanie futer	Eryk Pipersberg, Baruch Wimmer
47	G. Gnerlich, Fabryka Pasów Pędnych i Skórzanych Artykułów Technicznych, Ska z o. o. Cieszyn, ul. Frysztacka 37	fabryka pasów pędnych	Fryderyk Neusberg, Leon Neuburg
48	Siemianowicka Huta Szkła, Spółka z o. o. Siemianowice, ul. Fabryczna Nr 5	wytwarzanie i parafinowanie szkła wszelkiego rodzaju w szczególności wytwarzanie baloników dla żarówek	Moryc Weisberg, Hermina Frischer, Mieczysław Dobija, Maria Weinheber
49	Fabrik und Vertrieb von Isolierflaschen, Franz Schmidt, Siemianowice Śl.	fabryka termosów	Franz Schmidt
50	Koszycki i Liber w Nowym Bieruniu, ul. Warszawska Nr 45	fabryka papy dachowej i wyrobów chemicznych	Izaak Eisik Koszycki, Izrael Koszycki, Eljasz Koszycki, Kelman Liber, Józef Liber
51	Polski Przemysł Szmerglowy „Union", Sp. z o. o., Sosnowiec, ul. 1-go Maja 23a	fabryka wyrobów ściernych na papierze i płótnie oraz mielonych minerałów szlifierskich	Majer Klajmann, Münbauer Hans
52	Zakłady Ceramiczne „Józefów", Norymberski i Goldfein, Czeladź, ul. Milowicka Nr 137	fabryka fajansów sanitarnych i płytek ściennych	Henryk Norymberski, Józef Goldfein
53	„Wibrobeton" Zakład Przemysłu Betonowego w Dąbrowie Górn., ul. Piłsudskiego Nr 17	wyroby betonowe, maszty, energetyczne i podkłady kolejowe, żelbetonowe	Alicja Drecka, Helena Drecka
54	Bracia A. i K. Majowscy, Kozłowa Góra, pow. Tarnowskie Góry, Rynek 13	1) cegielnia, 2) fabryka wyrobów kamionkowych, klinkierów i wyrobów szamot	Artur Majowski, Konrad Majowski
55	Antoni Slosarczyk, cegielnia parowa w Bestwinie Nr 256, pow. Biała Krakowska	cegielnia	Jan Slosarczyk
56	Cegielnia Heinrich Jacobowitz w Mikołowie	cegielnia	Heinrich Jacobowitz
57	„Silesia" Mysłowicka Cegielnia Parowa w Mysłowicach, ul. Janowska Nr 13	cegielnia	Józef Twyrdy
58	Cegielnia Parowa Kopalnia Hugona L. Silbermann i Ska, Spółka Komandytowa Niedźwiedziniec, Kochłowice	cegielnia	Leo Silbermann
59	Jan Badura, Cegielnia Parowa, Katowice-Brynów, ul. Boczna 1	cegielnia	Badura Zuzanna, Badura Hubert, Badura Łucja, Badura Jan jun., Badura Stefania
60	Armatura, Spółka z o. o. Bielsko, ul. Długa 11	armatura galanteryjna	Bribram, Willer, Sternlicht
61	Fabryka Opakowań Blaszanych „Decorum", Sosnowiec, ul. Moniuszki 3	wszelkie opakowania blaszane	Emanuel Weinreb, Eleonora Weinreb, Abram Weinreb, Henryk Weinreb, Frymeta Libermann
62	Wytwórnia Wyrobów Metalowych Marek Zając, Będzin, Mostowa 3	obróbka metali	Marek Mordka Zając, Regina Rywka, Henryk Zając
63	Przeróbka Konopi, przędza, liny J. M. Schlezynger, Będzin	przeróbka konopi przędza, liny i szpagaty	Zyja Schlezynger, Chaja Dwojra Schlezynger, Estera Najman, Chana Fajgla

533.

BIULETYN
zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego za czas od 1 do 15 października 1946 r.

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
1. Zaraza stadnicza:			
Będzin	Zabkowice	Wygiełzów	1
		Ząbkowice	1 (1)
	Łosień	Łęka	1
		Kamyce	1 (1)
Bielsko	Strumień	Drogomyśl	2 (1)
	Jaworze	Jasienica	1
		Wapienica	1 (1)
	Czechowice	Dziedzice	5
	Zabrzeg	Ligota	4 (2)
		Zabrzeg	2 (2)
	Chybie	Chybie	3 (2)
		Zarzecze	2 (2)
	St. Bielsko	St. Bielsko	2
		Mazańcowice	4 (1)
		Rudnica	1
	Międzyrzecze	Górne	2 (1)
		Strumień	2 (2)
Cieszyn	Haźlach	Zamarski	1
	Skoczów	Kowale	1
	Kończyce W.	Rudnik	2
	Dębowiec	Kostkowice	1
	Pruchna	Pruchna	2 (1)
	Dębowiec	Dębowiec	2 (2)
Gliwice	Ostropa	Kozłów	1
	Sosnowice	Łany	1 (1)
Głubczyce	Branice	Branice	1 (1)
Katowice	Bielszowice	Bielszowice	1
Koźle	Wyspa	Wyspa	1
Lubliniec		Woźniki	4 (1)
		Pawonków	1 (1)
	Lubsza	Czarny Las	1
Niemodlin	Niemodlin	Szczepanowice	1
	Grasz	Grasz	1
	Szurgoszcz	Raski	1
Olesno	Zębowice	Radawie	1
	Zdziechowice	Uszyce	1 (1)
		Biskupice	1 (1)
		Gota	1 (1)
	Kościeliska	Jastrzygowice	1 (1)
Prudnik	Biała	Biała	5
	Śmieć	Ligota	2
	"	Śmieć	9 (4)
	"	Grabowa	2
	"	Prążyna	1
	"	Milowice	1
	Gostomia	Gostomia	1
	"	Rostkowice	1
	Racławice	Racławice	1
Pszczyna	Goczałkowice	Rudławice	1 (1)
	Miedzna	Frydek	1
		Grzawa	2
		Miedzna	7
	Pszczyna	Pszczyna	3
	"	Łąka	4 (1)
Rybnik	Godów	Skrzyszów	1
	Pszów	Krzyżkowice	1
Zawiercie	Pińczyce	Pińczyce	2 (1)
	"	Żelisławice	2
	Koziegłówki	Markowice	1
	"	Wojsławice	2
	"	Winowno	2
	"	Reniszów	1
	"	Gliniana-G.	1
	Siewierz	Siewierz	1
	Koziegłowy	Koziegłowy	4 (1)
	Rudnik W.	Cynków	4
14	41	66	132 (35)

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
2. Świerzb zwierząt jednokopytowych.			
Będzin	3	3	3
Bielsko	4	6	7
Gliwice	2	2	2 (2)
Grodków	1	1	1
Katowice	2	2	3
Koźle	3	4	7
Niemodlin	7	8	8 (3)
Prudnik	5	6	9
Pszczyna	9	10	16 (1)
Rybnik	5	5	5
Strzelce	3	4	6 (1)
Tarnowskie-G.	1	1	3
Zawiercie	6	8	10
13	51	60	80 (7)
3. Wścieklizna.			
Będzin	Bobrowniki	Kamionki	1
Zawiercie	Łazy	Łazy	1
2	2	2	2
4. Pomór świń.			
Bielsko	Strumień M.	Strumień M.	1 (1)
Bytom	Szombierki	Szombierki	1
Głubczyce	Grzybnik	Grzybnik	1
Kluczbork	Kluczbork	Kluczbork	1
Olesno	Olesno	Olesno	1 (1)
	Olesno	Wołoszów	1 (1)
Niemodlin	Niemodlin	Niemodlin	1
Pszczyna	Bojszowy	Międzyrzecze	1 (1)
Racibórz	Racibórz	Studzienna	1 (1)
Tarnowskie G.	Tarnowskie G.	Tarnowskie G.	1
Zawiercie	Siewierz	Siewierz	1 (1)
10	10	11	12 (6)
5. Różyca świń.			
Gliwice	Świbie	Świbie	1
	"	Wieśnicza	1
	Kamieniec	Czekanów	2
Kluczbork	Ligota	Kunów	1
Nysa			1
	Borkowice	Borkowice	1
	Nysa	Nysa	1
Olesno	Olesno	Olesno	1
		Wojciechów	1
	Kozłowice	Kozłowice	1 (1)
	Wysoka	Łomnica	1 (1)
		Leśna	1 (1)
	Sternalice	Sternalice	2 (2)
Opole	Wrzoski	Żelazno	1 (1)
Pszczyna	Pszczyna	Pszczyna	2 (2)
	Tychy	Tychy	3 (3)
	Urbanowice	Cielmice	1 (1)
Rybnik	Rybnik	Rybnik	1 (1)
Strzelce	Strzelce	Strzelce	2 (2)
	Zimna-Wódka	Zalesie	1 (1)
		Klucze	1 (1)
	Izbicko	Krośnica	2 (2)
Tarnowskie G.	Tarnowskie G.	Tarnowskie G.	1 (1)
9	19	23	30 (26
6. Pomór drobiu.			
Lubliniec	Kochanowice	Kochanowice	1
	Sadów	Sadów	1
1	2		2
7. Cholera drobiu			
Katowice	Kochłowice	Kochłowice	1
8. Posocznica karpi.			
Rybnik	Lubomia	Wielikąt	1

Cyfry w nawiasach oznaczają ilość zagród nowoprzybyłych.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Smoliński Stanisław, Naczelnik Wydz.

534.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Ogólny
L. dz. Og. Org — 14/25/46 Katowice dnia 5. 11. 1946 r.

OBWIESZCZENIE.

w sprawie unieważnienia pieczęci urzędowej Starostwa Powiatowego Gliwickiego.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski unieważnia skradzioną okrągłą pieczęć urzędową z godłem państwowym i napisem w otoku: „Starostwo Powiatowe Gliwickie".

Za Wojewodę:
Dr. Wierzbiański, Naczelnik Wydziału Ogólnego.

535.

Starostwo Powiatowe w Lublińcu.

OBWIESZCZENIE

o dokonywaniu wpisów do księgi wodnej.

Na podstawie art. 253 ustęp 2 ustawy wodnej Starostwo Powiatowe w Lublińcu podaje do wiadomości publicznej, że w związku z wprowadzeniem w życie polskiej ustawy wodnej z dnia 19. IX. 1922 (Dz. U. R. P. Nr 62 poz. 574 z roku 1928) na terenie Ziem Odzyskanych, prawa użytkowania wód płynących, wymienionych w art. 45, które według art. 252 zostają utrzymane w mocy, wygasają po upływie lat pięciu po wejściu w życie tej ustawy, jeżeli przed tym nie wniesiono podania o wpisanie ich do księgi wodnej. Do praw, wpisanych do księgi hipotecznej (gruntowej) przepis ten nie ma zastosowania. Termin pięcioletni upływa z dniem 27. listopada 1950 roku.

Lubliniec, dnia 25. października 1946 r.

Starosta Powiatowy:
w/z Pajor Eugeniusz, Wicestarosta.

536.

Starosta Powiatowy Gliwicki
Nr A. III — 17/8/46 Gliwice, dnia 24 października 1946

OBWIESZCZENIE

o dokonywaniu wpisów do księgi wodnej.

Działając na zasadzie art. 184 pkt. 3 i art. 187 ust. 1. oraz w związku z postanowieniem art. 253 ust. 2 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. DzU RP. Nr. 24 poz. 205 w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1938 r. DzURP. Nr. 62 poz. 574 i zmienionem rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 28 grudnia 1934 r. DzURP. Nr. 110 poz. 976 podaję do publicznej wiadomości właścicieli i kierowników zakładów i urządzeń wodnych na terenie powiatu gliwickiego, że prawa użytkowania wód płynących wygasają po upływie lat 5 licząc od dnia 27 listopada 1945 r. w którym to dniu na podstawie dekretu o Zarządzie Ziem Odzyskanych DzURP. Nr. 51 poz. 293 weszła w życie na terenie Ziem Odzyskanych powołana na wstępie ustawa wodna, jeżeli przedtem nie zostanie wniesione podanie o wpisanie ich do księgi wodnej.

Podania o wpis do księgi wodnej z dołączeniem operatów hydrotechnicznych i innych załączników wymaganych przepisami Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 23 maja 1931 r. DzURP. Nr. 67 poz. 551 sprostowanego obwieszczeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 20 września 1931 r. DzURP. Nr. 97 poz. 748 wnosić należy do Starostwa Powiatowego w Gliwicach, ul. Zygmunta Starego Nr. 17 — pokój Nr. 8.

Starosta Powiatowy:
(—) Marquart

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr. 2/010, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbrowski na nazwisko Józefa Fredyk. 275

Unieważnia się skradzione prawo jazdy, wystawione przez Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbrowski na nazwisko Jurkiewicz Mieczysław, Będzin. 276

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową, wystawioną przez Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego Katowice, na nazwisko Magdalena Piasecka. 277

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu marki „Mercedes Benz" Nr. rejestr. C-93519, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na nazwisko Kulej Piotr, Katowice. 278

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu „Ford" Nr. rejestr. C-72570, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Państwowe Przedsiębiorstwo Transportowe, Sosnowiec. 279

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu „Tatra" Nr. rejestr. A-68565, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy na „Społem", Katowice. 280

Unieważnia się skradzioną kartę ewidencyjną motocykla „Zyndapp" Nr rejestr. M-74001, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Państwowe Przedsiębiorstwo Transportowe, Sosnowiec. 281

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbrowski na nazwisko Głąb Małgorzata. 282

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową nr 3108/2, wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów Katowice, na nazwisko Starosta Agnieszka. 283

Unieważnia się skradzione prawo jazdy Nr 17006, wystawione przez Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbrowski na nazwisko Haśik Henryk. 284

Unieważnia się skradzioną kartę ewidencyjną samochodu B.M.W. Nr rejestr. B-65186, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Centralę Złomu, Katowice. 285

Unieważnia się skradzione wraz z samochodem dokumenty rejestr. samochodu „Opel" Nr rejestr. A-67793, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego w Katowicach 286

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr 28, wystawioną przez Wyższą Szkołę Muzyczną Katowice, na nazwisko Różycki Ludomir. 287

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 244, tel. 444 i 452, adm.-pok. 242, tel. 356. *ZA REDAKCJĘ: Dr Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA: Roczna 360,— zł, półroczna 180,— zł, kwartalna 90,— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10,— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 5,— zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale wraz z egz. dowod. 100,— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 20,— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego), Katowice, Francuska 35, w podw., tel. 327-54

R 23128